

ΕΛ.Ι.Ν.Τ. - ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ 25 ΧΡΟΝΩΝ

Κωνσταντίνος Α. Φιλίππου
Ιδρυτικό Μέλος, Πρώην Πρόεδρος

Επέρασαν 25 χρόνια από την επίσημη ίδρυση του ΕΛ.Ι.Ν.Τ. Επέρασαν όμως 30 και πάνω από την κυοφορία του.

Αυτά τα χρόνια θα προσπαθήσω να καταγράψω, για να τα θυμηθούν οι παλαιότεροι, σαν εμένα, και να τα μάθουν οι νεότεροι.

Φυσικά η καταγραφή αυτή δεν θα είναι ένας απολογισμός του έργου του Ινστιτούτου αλλά οι προσωπικές μου εντυπώσεις, όπως πηγάζουν από αναμνήσεις μου και από το προσωπικό μου αρχείο. Ας μου συγχωρηθεί εάν στο κείμενο κάπου-κάπου κάνω αναφορές στον εαυτό μου. Δεν είναι από αυταρέσκεια αλλά από ανάγκη της ιστορικής καταγραφής.

Επίσης αναφέρω αποσπάσματα από ήδη δημοσιευμένα κείμενα και στοιχεία, κυρίως περιόδων κατά τις οποίες εθήτευσα σε διάφορες θέσεις του Δ.Σ., της Ε.Ε. ή της Σ.Ε. μέχρι το 1996. Πάντως το κύριο βάρος των καταγραφών θα αφορά την προ του 1990 περίοδο.

Το 1976, τέσσερα χρόνια μετά την ίδρυση του, το Ινστιτούτο εξέδωσε το πρώτο τεύχος του εξαμηνιαίου τεχνικού περιοδικού του "Επιθεώρησις Ναυτικής Τεχνολογίας". Εκκυκλοφόρησαν 34 τεύχη, μέχρι τον Ιούνιο 1988 οπότε λόγω οικονομικών και άλλων αδυναμιών αντικατεστάθη η έκδοση αυτή από το μηνιαίο φυλλάδιο "Σελίδες", που κυκλοφορεί ανελλιπώς μέχρι σήμερα.

Στο πρώτο τεύχος του περιοδικού αυτού, καθώς και στο εικοστό, με την ευκαιρία της δεκαετίας του Ινστιτούτου, καταγράφησαν γεγονότα από την ζωή του, που για το πιο έγκυρο, μια και η μνήμη μας αρχίζει να θολώνει, θα επαναλάβω εδώ και θα συμπληρώσω με έγγραφα και άλλα στοιχεία, που έχω φυλάξει στο προσωπικό μου αρχείο.

Έτσι, προλογίζοντας το πρώτο τεύχος, με ημερομηνία Ιούνιος 1976, ο τότε πρόεδρος Α. Δόμβρος έγραφε:

"... Αλλά πριν από όλα η "Επιθεώρηση Ναυτικής Τεχνολογίας" είναι η έκφραση ενός θεσμού, μιας στενής σχέσεως των μελών του Ι.Ν.Τ. μεταξύ τους και με το Ινστιτούτο. Καθένας μας είναι ένας κρίκος μιας αλυσίδας που μας συνδέει ενισχυτικά και δυναμικά μεταξύ μας και με το Ι.Ν.Τ. Αλυσίδα που δεν έχει βάρος και δέσμευση, αλλά παρέχει δύναμη, ασφάλεια, συναδέλφωση και συμβολίζει δεσμούς που πηγάζουνε από το κοινό έργο, εις τους αυτούς υψηλούς σκοπούς και στόχους..."

Στο τεύχος αυτό, πιο κάτω, εγράφετο:

"Το 1964 μερικοί συνάδελφοι, κυρίως ναυπηγοί και μηχανολόγοι, που είχαν σπουδάσει, οι πιο πολλοί στην Αγγλία, σκέφθηκαν να ιδρύσουν στον Πειραιά ένα επιστημονικό τεχνολογικό σωματείο και μάλιστα κατά τα πρότυπα των αντιστοίχων αγγλικών ινστιτούτων.

Έγιναν διάφορες προσπάθειες αλλά το επιδειχθέν ενδιαφέρον ήταν μειωμένο, κυρίως λόγω της μικρής σχετικά δραστηριότητας στον τομέα της ναυπηγικής και παραναυπηγικής βιομηχανίας την εποχή εκείνη.

Η προσπάθεια αυτή επανελήφθη το 1966, με επικεφαλής τον διπλωματούχο ναυπηγό κ. Κων. Φιλίππου, ο οποίος ήλθε σε επαφή με Αγγλικά Τεχνολογικά Ινστιτούτα, με σκοπό να δημιουργήσουν ένα κοινό παράρτημα στον Πειραιά.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής ήταν να γίνει στις 16 Μαΐου 1968 μια ωραία συγκέντρωση στην μεγάλη αίθουσα των συμβουλίων της Εμπορικής Τραπεζής, ευγενώς παραχωρηθείσης υπό του κ. Ανδρεάδη. Στην συγκέντρωση αυτή παρέστησαν τα εν Ελλάδι διαμένοντα μέλη των Αγγλικών Ινστιτούτων, φίλοι της προσπάθειας αυτής καθώς και αντιπρόσωποι των διοικητικών συμβουλίων (Mr. G. Buchanan, president R.I.N.A., Mr. J. McAfee, president I. Mar. E. κ.λπ.), που έφθασαν ειδικά για τον σκοπό αυτό από την Αγγλία".

Το περιοδικό "Αργώ" τον Ιούνιο 1968, μεταξύ άλλων έγραφε:

"... Εις την πρώτην αυτήν συνάντησιν εξητάσθησαν αι δυνατότητες της ιδρύσεως ενός ενιαίου, εν αρχή, παραρτήματος εν Ελλάδι των δύο Ινστιτούτων, ετέθησαν δε οι βάσεις δια την περαιτέρω προώθησιν της πρωτοβουλίας. Εξελέγη ακολούθως μια προσωρινή επιτροπή δια την επεξεργασίαν των λεπτομερειών της ιδρύσεως και οργανώσεως του παραρτήματος. Η επιτροπή απετελέσθη εκ των κ.κ. Α. Μιχόπουλου, πλοιάρχου Β. Ν. ε.α. ως προέδρου, Κ. Φιλίππου, επιθεωρητού των Lloyds ως γραμματέως και των κ.κ. Ανδριτσοπούλου, αντιπλοιάρχου Β. Ν. της Ε.Ε.Π., Κ. Σταυρίδη, ναυπηγού, Πετροπούλου της Med Lines, Ξενιτίδη, υποπλοιάρχου Β. Ν., Ο. Βαλασάκη, μηχανικού, Σακελλαρίου των Ναυπηγείων Ελευσίνας, Καλ-δή των Ελληνικών Ναυπηγείων και Γιάγκου της Greek Line ως μελών..."

Συνεχίζοντας μέσα από το κείμενο της "Ε.Ν.Τ." :

"... Φθάνουμε έτσι στον Δεκέμβριο του 1971 (22.12.1971) οπότε εγκαταλείπεται η προσπάθεια αυτή, κυρίως λόγω ωρισμένων περιορισμών της ελληνικής νομοθεσίας, τις οποίες τα αγγλικά ινστιτούτα δεν ήθελαν να αποδεχθούν (νομικοί μας σύμβουλοι τότε ήσαν οι κ.κ. Γ. Ησαΐας και Ε. Στρατήγης).

Τον Ιούλιο του 1972 αποφασίζεται η δημιουργία ενός αμοιγούς Ελληνικού Ινστιτούτου. Η προσπάθεια αυτή βρήκε την ηθική συμπαράσταση του συναδέλφου διπλωματούχου μηχανολόγου κ. Μ. Παπαδογιάννη (τότε υφυπουργού) και υπηρεσιακών παραγόντων του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας με επικεφαλής τον τότε πλοίαρχο Λ.Σ. κ. Αντανασιώτην".

Και συνεχίζοντας από το ίδιο περιοδικό:

"... Από τον Κ. Φιλίππου, ο οποίος αποτελεί και τον ιδρυτήν του Ινστιτούτου, επιστρατεύονται τα ιδρυτικά μέλη, 20 τον αριθμό, όπως προβλέπει ο νόμος. Ο ίδιος φροντίζει τα ιδρυτικά μέλη να προέρχονται από όσο το δυνατόν, περισσότερες κατηγορίες τεχνολόγων, που "ζουν από την θάλασσα". Έτσι, περιλαμβάνονται διπλωματούχοι ναυπηγοί, ηλεκτρολόγοι, μηχανικοί, πτυχιούχοι μηχανικοί, μηχανικοί του εμπορικού ναυτικού, πλοίαρχοι, ναυπηγοβιομήχανοι, αξιωματικοί του Π.Ν. και του Λ.Σ.

Τα ιδρυτικά μέλη προέρχονται από όλες τις ειδικότητες των ναυτικών τεχνολόγων από τις οποίες, το υπό ίδρυση σωματείο, θα αντλούσε τα μέλη του αργότερα.

Η πρώτη συγκέντρωση γνωριμίας των ιδρυτικών μελών γίνεται στην αίθουσα συμβουλίων του ΥΕΝ την Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου 1972.

Εκεί διαπιστώνεται, ότι αξιωματικοί και δημόσιοι υπάλληλοι δεν δύνανται να αποτελέσουν ιδρυτικά μέλη σωματείου και έτσι αποχωρούν, μεταξύ άλλων ο καθηγητής του Ε.Μ.Π. κ. Α. Αντωνίου και ο πλοίαρχος Π.Ν. ναυπηγός κ. Δ. Ανδριτσόπουλος.

Ο τελικός κατάλογος των ιδρυτικών μελών έλαβε την ακόλουθη μορφή:

Κ. Φιλίππου, Ο. Βαλασάκης, Κ. Δοσόπουλος, Δ. Αναστασιάδης, Α. Παπαδόπουλος, Ι. Γκρινιάτσος, Α. Δόμ-βρος, Δ. Θεοδωρόπουλος, Χ. Σαρηγιαννίδης, Ι. Κόσκορος, Χ. Κωνσταντάρας, Ν. Επιφανειάδης, Π. Τσε-μπέλης, Α. Σακελλαρίου, Δ. Κουτσομητόπουλος, Μ. Βέττας, Γ. Γράτσος, Α. Τζαμτζής, Σ. Σίμπουρας και Ε. Ζούππας.

Κατά την συγκέντρωση αυτή εκλέγεται και η πρώτη προσωρινή διοικούσα επιτροπή την οποία απετέλεσαν οι κ.κ. Γ. Γράτσος, Α. Δόμβρος, Δ. Κουτσομητόπουλος, Σ. Σίμπουρας και Κ. Φιλίππου. Την 12 Μαΐου 1973 δια της 338/1973, αποφάσεως του, το Πολυμελές Πρωτοδικεϊόν Πειραιώς εγκρίνει την ίδρυση του Ινστιτούτου.

Την 4 Ιουνίου 1973 πραγματοποιείται στην Ναυτιλιακή Λέσχη Πειραιώς η πρώτη συνεστίαση των ιδρυτικών μελών και αποφασίζεται το υπό ίδρυση σωματείο να ονομασθεί Ινστιτούτο Ναυτικής Τεχνολογίας.

Εκεί συζητώνται διάφορα θέματα δραστηριοποίησεως και νομιμοποίησεως του Ινστιτούτου. Στο τέλος της συνεστίασεως ο διπλωματούχος μηχανολόγος-ηλεκτρολόγος κ. Ο. Βαλασάκης έκανε την πρώτη επιστημονική ανακοίνωση του Ι.Ν.Τ. με θέμα "Μετρήσεις κραδασμών ηλεκτροπαραγωγού ζεύγους πλοίου.

Η πρώτη -και ιδρυτική- Γενική Συνέλευση του Ινστιτούτου, έγινε στην Ναυτιλιακή Λέσχη Πειραιώς, την 18 Ιανουαρίου 1974. Εγγεγραμμένα μέλη 60. Εις τας εκλογάς επί 47 ψηφισάντων εξελέγησαν οι κάτωθι: Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον:

Α. Δόμβρος, Πρόεδρος
Κ. Φιλίππου, Αντιπρόεδρος
Ο. Βαλασάκης, Ταμίας
Κ. Δοσόπουλος, Γεν. Γραμματεύς
Δ. Αναστασιάδης, Μέλος...

"... Η δευτέρα Γενική Συνέλευσις έγινε την 16 Ιανουαρίου 1975. Σ'αυτήν εδόθη εις το καταστατικό η σημερινή του μορφή, δηλαδή:

- 1) Το Διοικητικόν Συμβούλιον θα απετελείται από επτά μέλη και τρία αναπληρωματικά.
- 2) Τα μέλη εχωρίσθησαν εις: Επίτιμα Μέλη, Εταίρους, Μέλη και Σπουδάζοντα Μέλη.

Κατά την δευτερον αυτή Γενική Συνέλευση το Ινστιτούτο είχε 204 εγγεγραμμένα μέλη. Εις τας εκλογάς επί 118 ψηφισάντων εξελέγησαν οι κάτωθι:

Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον:

Α. Δόμβρος, Πρόεδρος
Κ. Φιλίππου, Αντιπρόεδρος
Δ. Αναστασιάδης, Γεν. Γραμματεύς
Ι. Κόσκορος, Ταμίας
Ε. Μητρόπουλος, Ο. Βαλασάκης, Α. Ερμογένης, Μέλη...

"... Η τρίτη Γενική Συνέλευσις του Ι.Ν.Τ. έγινε την 2 Φεβρουαρίου 1976. Μέχρι αυτής το Ινστιτούτο αριθμού σε 311 μέλη.

Εις τας εκλογάς επί 104 ψηφισάντων εξελέγησαν οι κάτωθι: Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον:

Α. Δόμβρος, Πρόεδρος
Κ. Φιλίππου, Αντιπρόεδρος
Ι. Κόσκορος, Γεν. Γραμματεύς & Ταμίας
Γ. Ζάρβανος, Α. Ερμογένης, Ο. Βαλασάκης, Μέλη...

" Κατά την Γενικήν αυτή Συνέλευση απεφασίσθη η ανακήρυξις των κ.κ. Α. Βουλοδήμου, Π. θεοχάρη, Σ. Μαλκότση, Ε. Παναγοπούλου, Α. Σκιαδά, Α. Χανδρή ως Επίτιμων Μελών του Ινστιτούτου. Αξιοσημείωτα γεγονότα της τελευταίας χρονιάς (1975) ήταν: ο χωρισμός των μελών σε ομάδες κοινών ενδιαφερόντων, η εγγραφή αξιωματικών του Π.Ν. (κατόπιν ειδικής αδείας) ως μελών του Ινστιτούτου, ο έρανος υπέρ του Πολεμικού Ναυτικού (απέδωσε 162.700 δραχμές).

Σπουδαίες αποφάσεις, οι οποίες θα υλοποιηθούν εντός 1976 είναι η έκδοσις του περιοδικού του Ινστιτούτου ως και η συμμετοχή εις την έκθεσιν ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΑ 76, δια της οργανώσεως ειδικού περιπτέρου προς προβολήν της μικρομεσαίας ελληνικής ναυπηγικής και παραναυπηγικής βιομηχανίας..."

Στο τεύχος 20 της Ε.Ν.Τ., Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 1982, έγγραφα, μεταξύ άλλων: "... Σε επιστολή μου προς το Υ.Ε.Ν., με ημερομηνία 3 Ιουνίου 1972," έγγραφα:

"... συνάγεται ότι εις τον τόπον αυτόν υπάρχει άφθονος γνώσις και πείρα. Δυστυχώς είναι η πρώτη φορά κατά την οποία τούτα γίνονται δημοσίως εμφανή, υστερούντες επί του σημείου τούτου υπερμέτρως των άλλων ναυτιλιακών κρατών, όπου γίνεται συνεχής και οργανωμένη προσπάθεια καλλιέργειας των ναυτιλιακοτεχνικών θεμάτων..."

"... Ημείς δυστυχώς κρατούμε κατά κανόνα τας γνώσεις μας και την πείρα μας δια τους εαυτούς μας ή τον κύκλον με τον οποίον συνεργαζόμεθα και ούτω δεν υποβοηθούμεν εις την βελτίωσιν του μορφωτικού επιπέδου ημών των ιδίων, ούτε δε και την επιμόρφωσιν και ανάπτυξιν των κατωτέρων βαθμίδων επιτυχάνουμε..."

"... Ως εκ τούτου θεωρείται αναγκαία η δημιουργία παρ'ημίν ενός αμοιγώς επιστημονικού Ινστιτούτου, το οποίο, δια της συσσωρεύσεως γνώσεων και πείρας, να δύναται να συνδράμη επιστημονικώς απάσας τας δραστηριότητας τας έχουσας σχέσιν με την ναυτιλίαν, ναυπηγίαν και μηχανολογίαν του πλοίου, να δύναται να χρησιμεύση ως σύμβουλος του Υπουργείου και Ναυτικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, να ε-πιμεληθή ναυτιλιακών τεχνικών εκδόσεων, να βοηθήση ιδιαιτέρως εις την επιμόρφωσιν των στελεχών της ναυτιλίας μας εις απάσας τας βαθμίδας, κ.λπ..."

"... Ακολουθεί δουλειά των πρώτων (εραστών) του I.N.T. και διαμορφώνεται το πρώτο καταστατικό, θυμάμαι τις συγκεντρώσεις που έγιναν στο γραφείο μου, με συμμετοχή των φίλων κ. Δόμβρου, Κουτσομι-τόπουλου, Σίμπουρα κ.ά. και την φαιά ουσία που αναλώσαμε για να κάνουμε το καταστατικό αυτό, μία και δεν είχαμε ανάλογη πείρα και θέλαμε να έχει μεν σαν πρότυπο ανάλογα καταστατικά αλλοδαπών Ινστιτούτων, να είναι όμως και προσαρμοσμένο στις τοπικές ανάγκες.

Το καταστατικό αυτό, αν και αναμορφώθηκε τρεις φορές αργότερα, το 1975, 1977 και 1981, για να καλύψει τις αυξανόμενες ανάγκες των δραστηριοτήτων του Ινστιτούτου, εντούτοις στις βασικές αρχές του και επιδιώξεις έμεινε αναλλοίωτο και βάστηξε στην φθορά του χρόνου".

"... Μετά ταύτα ακολουθεί χρόνος αναμονής εγκρίσεως του καταστατικού από το Πρωτοδικείο. Στις 4 Ιουνίου 1973 γίνεται μια συνάντηση των είκοσι ιδρυτικών μελών, στη Ναυτιλιακή Λέσχη Πειραιώς, για ανταλλαγή απόψεων για την περαιτέρω δράση του Ινστιτούτου. Τότε έγινε και η πρώτη διάλεξη στον Πειραιά, που δόθηκε από τον αγαπητό φίλο κ. Βαλασάκη με θέμα την "Ελαστική Στήριξη Βάσεων Ηλεκτρομηχανών". Ήταν ο μόνος άνθρωπος την εποχή εκείνη, που προθυμοποιήθηκε να μεταλαμπαδεύσει σε συναδέλφους του, κάποια γνώση και εμπειρία του. Έτσι ο κ. Βαλασάκης ιστορία και πρωτιά, σήμερα που το ΕΛΙΝΤ έχει να παρουσιάσει έναν όγκο 41 διαλέξεων.

θα πρέπει εδώ να σημειώσω ότι και μετά την επίσημη ίδρυση του Ινστιτούτου, η διάλεξη αυτή επανελή-φθη μπροστά σε ένα πολυπληθές, για την εποχή εκείνη, ακροατήριο, στις 11 Μαρτίου 1974 και είναι αυτή που τυπικά φέρει την υπ'αρ. 1 διάλεξη.

Ξαναγυρνώντας χρονολογικά λίγο πίσω, ανατρέχω στην πρώτη Γενική Συνέλευση, μετά την έγκριση του καταστατικού από το Πρωτοδικείο. Η Συνέλευση αυτή έγινε, όπως και όλες οι άλλες εκδηλώσεις μας της εποχής εκείνης, στην Ναυτιλιακή Λέσχη Πειραιώς, στις 18 Ιανουαρίου 1974, που είχε γεμίσει, όπως λένε, (μέχρι τα μπούνια).

Πολύς και εκλεκτός κόσμος, πολύς ενθουσιασμός και συμπαράσταση για το έργο του Ινστιτούτου, αλλά όπου δεν έλειψε και μια δυσάρεστη νότα από μερίδα συναδέλφων ναυπηγών, που θεώρησαν το έργο του σαν παρείσακτο στις δραστηριότητες τους, δραστηριότητες που είναι μόνον ανταλλαγής γνώσεων και επικοινωνίας, που ποτέ δεν είχαν μέχρι τότε καλλιεργηθεί. Αλλά πιστεύω ότι μάλλον δεν είχαν εμβαθύνει στο πνεύμα του καταστατικού, που απευθύνεται προς όλους τους τεχνολόγους της ναυτιλίας...

Από τότε κύλισε πολύ νερό στο ποτάμι και η συνεπής γραμμή του Ινστιτούτου συσπείρωσε κοντά του τα 800 και πάνω μέλη που έχει σήμερα.

Κλείνοντας την ιστορική αναδρομή των πρώτων εκδηλώσεων του I.N.T. θα ήθελα να σημειώσω και την άλλη εκδήλωση που έγινε στις 18 Ιουνίου 1974, στη μεγάλη αίθουσα τελετών του ΥΕΝ, με παρουσία του τότε αρχηγού του Λ.Σ., όπου ο άξιος και πολύ γνωστός αξιωματικός του Λ.Σ. κ. Ε. Μητρόπουλος, μίλησε για την (Επικείμενη Αναθεώρηση της ΠΑΖΕΘ).

Εξ'άλλου, αναφέροντας την ΠΑΖΕΘ 1974, σημειώνω ότι αυτή υπήρξε η αφορμή που για πρώτη φορά το Ινστιτούτο έκανε διεθνές άνοιγμα, όταν με τον γράφοντα, σαν μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας, στον ΙΜΟ, στο Λονδίνο, έλαβε μέρος τη χρονιά αυτή, στις συσκέψεις για την υπογραφή του τελικού κειμένου.

Την εποχή εκείνη το Ινστιτούτο είχε ήδη φθάσει τα 220 μέλη περίπου.

Και για στέγη τι έκανε το Ινστιτούτο; Οι παλαιότεροι θα θυμούνται το δωματιάκι, δίπλα στο γραφείο του προέδρου κ. Δόμβρου. Είχε βρεθεί το γραφείο αυτό τότε πολύ βολικό και πολύ φθινό. Εξοπλίστηκε με δωρεές του κ. Αναστασιάδη και του κ. Βαλασάκη. Γύρω από

το μακρύ τραπέζι έγιναν συζητήσεις ατελείωτες, σοβαρές και θυελώδεις, αλλά και ευτράπελες, που ήξεραν και τις διάνθιζαν κυρίως τα παλαιά μέλη μας κ. Ερμογένης και (ο αείμνηστος) Κόσκορος.

Σχετικά με τον κ. Κόσκορο θα ήθελα να πω ότι ήταν και ο πρώτος ταμίας (αν δεν κάνω λάθος και Γ. Γραμματέας συγχρόνως) που ανέστησε και συμμαζέψε το καχεκτικό ταμείο του Ινστιτούτου.

Αλλά μιλώντας για πρόσωπα μου έρχεται στο μυαλό και ο νυν Διευθυντής μας κ. Γ. Βελέντζας, που δεν μπορώ να θημηθώ τότε τον πρωτοσυνάντησα και ποιος ήταν εκείνος που τον έπεισε να πάρει, σαν γραμματέας, όλη την τρέχουσα δουλειά του γραφείου στην πλάτη του.

Ερχόμενος στα πιο σύγχρονα (1979), θυμάμαι τη μαύρη μέρα της μεταφοράς των γραφείων μας στη σημερινή στέγη. Τρεις άνθρωποι τότε κάναμε τους βαστάζους για να μεταφερθούν τα έπιπλα και τα χαρτικά που είχαμε μαζέψει. Βλέπεις λεφτά για εργάτες δεν υπήρχαν... Και μετά το τρέξιμο του κ. Θερμού και του κ. Οικονόμου για έπιπλα, με το γούστο των οποίων (και το παζάρι) εξοπλίστηκε το εντευκτήριο μας. Και τώρα ετοιμαζόμαστε πάλι να φύγουμε, γιατί ο χώρος αυτός δεν μας φθάνει. Ο πρόεδρος λέει πρέπει να αποκτήσουμε σύντομα πιο αξιοπρεπή στέγη, σύμφωνα με τις νέες προοπτικές του ΕΛΙΝΤ. Σύμφω-νοι, το όραμα είναι πολύ ωραίο κι εύχομαι να πραγματοποιηθεί.

Βέβαια το πρόβλημα, όπως πάντα, είναι τα χρήματα. Ε, θα βρεθούν και αυτά, όπως πάντα τα καταφέραμε, όπως την εποχή που παίρναμε μέρος στα Ποσειδώνια, με προϋπολογισμό εξόδων 500.000 δρχ. και είχαμε ταμείο 50.000 δρχ., αν τα είχαμε κι αυτά!

Ελπίζω η δεύτερη δεκαετία του Ινστιτούτου να δει τις προσπάθειες του να εδραιώνονται πιο πολύ στη συνείδηση "των ανθρώπων που ζουν από τη θάλασσα" (το σύνθημα αυτό δεν είναι δικό μου...), και οι ναυτιλιακοί φορείς, επίσημοι και ανεπίσημοι, να το αγκαλιάσουν με περισσότερη στοργή, γιατί σκοπός της υπάρξεως του δεν είναι άλλος παρά προσφορά προς την ναυτιλία μας και τον τόπον αυτό...".

Αφού τελείωσα με κάποιες καταγραφές, μέσα από τις σελίδες της "Ε.Ν.Τ." θα συνεχίσω τις αναδρομές από τις αναμνήσεις μου, φωτογραφίες και το προσωπικό μου αρχείο. Έτσι:

Το 1974 το Ι.Ν.Τ. είχε το θάρρος να λάβει μέρος στα "Ποσειδώνια", που εκείνα τα χρόνια γινόταν στο Ζάππειο μέγαρο. Η παρουσία του ήταν ένα τραπέζι στον εξώστη, γεμάτο φυλλάδια και πολύ όρεξη και αγάπη από τα μέλη του, που πάσχιζαν να κάνουν γνωστή την ύπαρξη του στους επισκέπτες και να εγγράψουν νέα μέλη.

Τον Ιούλιο του 1975 το Ινστιτούτο έκανε την πρώτη του κοινωνική εκδήλωση επάνω στο επιβατηγό "Μυ-κίνας", που ανήκε στον αείμνηστο Δημ. Αναστασιάδη. Ήταν μια βραδυά που άφησε ωραιότατες αναμνήσεις και άνοιξε το δρόμο για άλλες που ακολούθησαν.

Τα χρόνια της δεκαετίας του 1970 το Ινστιτούτο είχε ευκαιρίες συνεργασίας με το Υ.Ε.Ν., στο οποίο και προσέφερε υπηρεσίες, συμμετέχοντας σε επιτροπές, αποστολές στον Ι.Μ.Ο., ή εκφράζοντας γνώμη σε θέματα που του ζητούντο.

Έτσι το 1974 έλαβε μέρος, με εκπρόσωπο τον γράφοντα, στην Διάσκεψη για την διαμόρφωση της τελικής μορφής και υπογραφής της SOLAS 1974 στο Λονδίνο.

Το 1976, πάλι με εκπρόσωπο τον γράφοντα, έλαβε μέρος στις εργασίες της ομάδος εργασίας του Υ.Ε.Ν. (Μελέτης, αιτιών και ληπτέων μέτρων επί ναυτικών ατυχημάτων της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας). Η ομάδα αυτή έκανε, κατά την γνώμη μου, μια πολύ καλή δουλειά, για τα χρόνια εκείνα, που δημοσιεύθηκε σε ειδική έκθεση (περιορισμένης χρήσεως).

Επίσης αναφέρω την συμμετοχή μας στην πολυπρόσωπη "Επιτροπή Ναυτικής Ασφαλείας και των Υποεπιτροπών της", που δημιουργήθηκε από το Υ.Ε.Ν., τον Φεβρουάριο 1979, η οποία όμως, αντιθέτως από την προηγούμενη, δεν εκαρποφόρησεν.

Εκείνες επίσης τις χρονιές υπήρχε και μία πολύ έντονη αλληλογραφία με φορείς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, στην προσπάθεια του Ινστιτούτου να γίνει γνωστό και να εδραιωθεί. Εξ άλλου για τα μέτρα του είχε μια ικανοποιητική δραστηριότητα σε

εκδηλώσεις. Τότε ήταν που επαναεμφανίσθη το "Branch", δηλαδή το παράρτημα των αγγλικών R.I.N.A. και I.Mar.E. και άρχισε να δραστηριοποιείται και να αντιγράφει τις δραστηριότητες του Ινστιτούτου, δημιουργώντας έτσι προβλήματα στον μικρό, τότε, χώρο που εκινήτο η όλη επιστημονο-τεχνική κίνηση του Πειραιώς.

Το 1976 το Ι.Ν.Τ. είχε το ακόμα μεγαλύτερο θάρρος να λάβει μέρος στα 4α "Ποσειδώνια", όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, με δικό του περίπτερο, φωτογραφία του οποίου βλέπω στο 2ο τεύχος της "Ε.Ν.Τ." και απορώ πως τα καταφέραμε τότε.

Το περίπτερο μας εστέγασε 15 Έλληνες μικρο-μεσαίους κατασκευαστές της ναυπηγικής μας οικογένειας, που άλλως δεν θα είχαν την δυνατότητα να κάνουν αυτή την παρουσία στην έκθεση. Ήταν γιατί, σύμφωνα με dictum του προέδρου μας Αποστόλη (Η ελληνική ναυτιλία είναι ένα μεγάλο καζάνι με φασουλάδα και ότι τα Ποσειδώνια δίνουν στους ξένους από μια κουτάλα να φάνε, ενώ στους Έλληνες δίνουν από ένα κουταλάκι γλυκού).

Την ίδια αυτή χρονιά 1976, τον Δεκέμβριο, έγινε πλέον επί του "Stella Maris II", η δεύτερη συνστίαση των μελών και φίλων, χάριν στις ενέργειες του αξιόλογου μέλους μας του Βύρωνα Μιχαηλίδη.

Στο τέλος του 1976, λόγω διαστάσεως απόψεων, παρετήθηκα από την θέση του Αντιπροέδρου, στην οποία είχα εκλεγεί.

Τον Σεπτέμβριο 1977, μετά τριετή συνεχή προεδρία του Απ. Δόμβρου, η σκυτάλη παραδίδεται σε νέο Πρόεδρο και φυσικά και σε νέο Δ.Σ., ως ακολούθως:

Φ. Βολίκας, Πρόεδρος

Ν. Δουζίνας, Αντιπρόεδρος

Κ. Φιλίππου, Γ. Γραμματεύς

Γ. Ζάρβανος, Ταμίας

Α. Τζαμτζής, Κ. Λυριτζής, Σ. Καράμαλης, Δ. Νέγκας, Γ. Καμίνης και Δ. Οικονόμου, Μέλη.

Τότε θυμάμαι ότι ο Πρόεδρος, ο Γιώργος Βελέντζας και εγώ πολλές φορές συναντόμεθα σε ένα καφενείο της πλατείας Κάνιγγος, αργά απόγευμα ή βράδυ και διεκπεραιώναμε τρέχοντα θέματα, μία και ο Φώτης Βολίκας είχε πολύ φορτωμένο πρόγραμμα στα Ναυπηγεία. Ήταν οι καλές εποχές που τα ναυπηγεία μας και το Πέραμα ήταν σε άνθιση και δεν προλαβαίναμε τις δουλειές.

Εξ άλλου τα χρόνια εκείνα είχε περίπου παγιωθεί, μετά το πέρας των συνεδριάσεων του Δ.Σ., σύσσωμο να μετακομίζει σε κάποια Πειραιώτικη ταβέρνα, όπου συνεχίζοντα οι συζητήσεις και οι οραματισμοί για το μέλλον του Ινστιτούτου.

Τον Νοέμβριο 1977 γίνεται η αξέχαστη εκδήλωση, μετά χορού και θεάματος, στο τότε νεότευκτο "Golden Odyssey", χάριν στην προσφορά του πάντοτε φίλου και ευεργέτου μας κ. Π. Παναγόπουλου και τις ενέργειες του αγαπητού φίλου και συμπαραστάτη μέλους μας Κώστα Κοτρώτσου. Στην επιτυχία της εκδηλώσεως, όπως και σε τόσες άλλες, σημαντικότερη ήταν και η συμβολή του Γιώργου Βελέντζα.

Εκτοτε το έθιμο οργανώσεως ετησίας κοινωνικής εκδηλώσεως δείπνου/χορού παγαιώθηκε και θα αναφέρω μόνον επιγραμματικά εκείνες που έγιναν με μεγάλη επιτυχία σε ξενοδοχεία όπως το "Hilton", "Caravel", "City Club", "Χανδρής" κ.λπ. και στα πλοία "Golden Odyssey" (δυο φορές ακόμα), "Crown Odyssey", "Τρίτων" κ.λπ., από το 1978 έως πρόσφατα.

Το 1978 το εγχειρημάτων Ποσειδωνίων επανελήφθη, με ωραιότατο-περίπτερο και έντεκα συμμετοχές μικρο-μεσαίων επιχειρήσεων.

Την ίδια χρονιά εξέδωσα και edώρισα στο Ινστιτούτο το πόνημα μου (Ευρετήριο τεχνικής νομολογίας του πλοίου και συναφών προς αυτήν θεμάτων), που νομίζω ότι αποτελεί και την πρώτη αυτοτελή έκδοσή του.

Τον Απρίλιο 1979 το νέο Διοικητικό Συμβούλιο απαρτίζεται από:

Κ. Φιλίππου, Πρόεδρος

Φ. Βολίκας, Αντιπρόεδρος

Γ. Καμίνης, Γ. Γραμματεύς

Ι. Σπανούδης, Ταμίας

Ν. Δουζίνας, Δ. Οικονόμου και Ν. Κουλεϊμάνης, Μέλη.

Την χρονιά εκείνη, όπως ειπώθηκε και πιο πριν, γίνεται το άλμα της μεταστεγάσεως του Ινστιτούτου, από το γραφειάκι, δίπλα σε εκείνου του Δόμβρου, Κολοκοτρώνη 100, στα καινούργια, σ'ένα μεγάλο διαμέρισμα Κολοκοτρώνη 156 και της αποκτήσεως μονίμου γραμματέως της κας Καλούλη, που με τόση πίστη μας εξυπηρέτησε και της οφείλουμε χάριτες.

θυμάμαι την μεταφορά των ολίγων υπαρχόντων του Ινστιτούτου ότι την έκαναν με προσωπική εργασία μέλη μας, με κέφι και ενθουσιασμό.

Στο χώρο αυτό κάναμε τις συναντήσεις και έμεινε στη μνήμη μας για τα γλέντια που κάναμε, τσιμπούσια με αρνάκι στο φούρνο, με φροντίδα του Ανδρέα Βομβογιάννη.

Είχα την τύχη η προεδρία μου αυτή να μου έχει αφήσει πολύ ωραίες αναμνήσεις, χάριν της καλής συνεργασίας που υπήρχε με τα μέλη του Δ.Σ.

Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί το οργανόγραμμα το οποίο είχε τότε εκπονηθεί για την λειτουργία του Ινστιτούτου και είχε τα εξής κεφάλαια:

- 1) Ιδρυτικά μέλη, Επίτιμα μέλη και μέλη παλαιότερων Δ.Σ.
- 2) Συντονιστής ομάδων
- 3) Προγραμματισμός
- 4) Εκδόσεις - Βιβλιοθήκη
- 5) Γραφείον τύπου και δημοσίων σχέσεων
- 6) Ομάς εσωτερικού κανονισμού
- 7) Ομάς επιστημονικής δραστηριότητας
- 8) Ομάς αναπτύξεως INT - Βραβεία - Υποτροφίες
- 9) Ομάς επιμελείας - Οργανώσεως - Διαλέξεων - Σεμιναρίων
- 10) Ομάς ελέγχου - Επιλογής ύλης - Εκδόσεις

11) Επιτροπή περιοδικού

12) Επιτροπή δημοσίων σχέσεων

Εξ άλλου νομίζω ότι είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι τον Απρίλιο 1980, στον ετήσιο απολογισμό, τα έσοδα εμφανίζοντο ως εξής:

Συνδρομαί - έγγραφοι

271.500 δρχ.

Πωλήσεις τεύχους Ναυτικής Νομολογίας

15.100 δρχ.

Πωλήσεις γραβατών

7.500 δρχ.

Έσοδα χοροεσπερίδας

65.950 δρχ.

Εξόφλησις "Ποσειδώνια"

25.000 δρχ.

Δωρεές

104.400δρχ.

Έσοδα διαλέξεων

80.000 δρχ.

Εισπράξεις διαφημίσεων περιοδικού

98.854 δρχ.

Εισπράξεις υπέρ τρίτων

7.442 δρχ.

Σύνολον

675.496 δρχ.

Εξ άλλου ο προϋπολογισμός για το επόμενο έτος ήταν 1.414.000 δρχ.

Να σημειωθεί ότι λόγω της μεταστεγάσεως των γραφείων, από τα τακτικά έσοδα αγοράσθηκαν όλα τα νέα έπιπλα και ο απαραίτητος εξοπλισμός (σήμερα δεν υπάρχουν πια).

'Άλλο σημείο μνείας είναι η πρακτική που είχε παγερθεί τότε ώστε για τις Γ. Συνελεύσεις να ετοιμάζεται ένα ωραίο τεύχος, όπου ενεγράφοτο ο απολογισμός του απερχομένου Δ.Σ., ο προτεινόμενος οικονομικός προϋπολογισμός και τα βιογραφικά των υποψηφίων.

Τότε επίσης έγινε και μια ενδιαφέρουσα επίσκεψη των μελών στο Ναύσταθμο και άλλη στο εργοστάσιο της Δ.Ε.Η. στο Λαύριο (καθώς και σε παρακείμενη ταβέρνα ... με πολύ κέφι).

Στις εκλογές της χρονιάς 1980 (Απρίλιος) εξελέγησαν:

Ν. Κουλειμάνης, *Πρόεδρος*
Δ. Πετρόγγονας, *Αντιπρόεδρος*
Ι. Σπανούδης, *Γ. Γραμματεύς*
Κ. Ταρούσης, *Ταμίας*
Γ. Καμίνης, Π. Ζέρβας και Ρ. Τριβέλα, *Μέλη*

Τότε το Δ.Σ. έγραψε ένα άρθρο στην "Ε.Ν.Τ.", με τίτλο "Πυξίδα είναι το καταστατικό Ι.Ν.Τ.", που νομίζω ότι έχει διαχρονική αξία.

Απόσπασμα του άρθρου αυτού είναι το κατωτέρω κείμενο:

"... Αναμφισβήτητα το Δ.Σ. πρέπει να δρα μέσα στα πλαίσια του καταστατικού του Ινστιτούτου, το οποίο υποχρεούται να σέβεται και να εφαρμόζει προς κάθε κατεύθυνση. Οι δύσκολες αποφάσεις λοιπόν είναι έργο του Δ.Σ. και μόνον αυτού. Είναι εξ άλλου ευνόητο ότι το Ινστιτούτο χωρίς σταθερό πηδαλιούχο θα είναι έρμαιο των κυμάτων που δημιουργούν οι εκάστοτε επικρατούσες εξωτερικές συνθήκες και οι προσωπικές επιδιώξεις κάθε μέλους, που πιθανώς εκφεύγουντων πλαισίων του καταστατικού του. Πυξίδα μας λοιπόν για την τήρηση της σωστής πορείας του Ινστιτούτου είναι το καταστατικό του.

Επειδή η μικρή ιστορία του Ι.Ν.Τ. έχει καταγράψει προσπάθειες και πρωτοβουλίες μελών του, που φέρουν την σφραγίδα του γνωστού ελληνικού ατομικισμού, οι οποίες δεν πρέπει να ξεχάσουμε ότι άλλοτε ωφέλησαν το Ινστιτούτο και άλλοτε το έβλαψαν, το παρόν Δ.Σ. είναι υποχρεωμένο να διακηρύξει ότι:

- 1) Κάθε ενέργεια μελών του Ινστιτούτου πρέπει να ευρίσκεται εντός των πλαισίων του ισχύοντος καταστατικού.
- 2) Τα μέλη δεν έχουν το δικαίωμα να κάνουν κατάχρηση του τίτλου του Ι.Ν.Τ. ή ενεργείς μη εγκεκριμένες υπό του Δ.Σ.
- 3) Το Ι.Ν.Τ. είναι και πρέπει να παραμείνει ανεξάρτητο από οποιαδήποτε πρόσωπα που ενδέχεται να επιδιώξουν να το ταυτίσουν με τα ονόματα τους.
- 4) Η συλλογική προσπάθεια και μόνον εκφράζει το Ι.Ν.Τ. την οποία όλοι πρέπει να υπηρετούμε".

Τον Μάρτιο 1981 ψηφίσθηκε η αναμόρφωση του Καταστατικού, που είναι αυτό που ισχύει και σήμερα και προστέθηκε το "Ελληνικό" εμπρός από το "Ι.Ν.Τ."

Την περίοδο αυτή έγινε και ένας από τους επισημότερους χορούς που διοργάνωσε το Ινστιτούτο, παρουσία του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας.

Η βιβλιοθήκη, που εδημιουργείτο σιγά σιγά, περιείχε τότε 105 βιβλία και τεύχη και υπήρχε συνεχής προτροπή για δωρεά βιβλίων από τα μέλη.

Στις εκλογές του Μαΐου 1981 το νέο Δ.Σ. απαρτίζεται από τους:

Ν. Κουλειμάνης, *Πρόεδρος*
Φ. Βολίκας, *Αντιπρόεδρος*
Δ. Πετρόγγονας, *Γ. Γραμματεύς*
Α. Τσεβά, *Ταμίας*
Κ. Φιλίππου, Η. Γουβέλη και Δ. Κούοτας, *Μέλη*.

Στον Σεπτέμβριο αυτού του έτους οργανώνεται το πρώτο διήμερο Συνέδριο με θέμα "Αλιευτικά - Αλιευτική τεχνολογία - Αλιεία", που εγκαινιάστηκε, στο ξενοδοχείο Χανδρή, από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας. Ήταν μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση, με 19 ομιλητές και προώθησε την εικόνα του Ινστιτούτου αποφασιστικά.

Τον ίδιο μήνα ο συνάδελφος Ι. Κουϊμάνης, με εντολή του Δ.Σ., συμμετέχει στο 2ο Συνέδριο του I.M.A.E.M. στην Τεργέστη και έρχεται σε επαφή με τον πρώην καθηγητή του και εμπνευστή του θεσμού Prof. Servello. Έκτοτε το Ινστιτούτο δραστηριοποιήθηκε και επεδίωξε την καταξίωση του Association αυτού.

Το 1982 το ΕΛΙΝΤ λαμβάνει μέρος πάλι στα "Ποσειδώνια", σε ιδιαίτερο χώρο κοντά στον Ελληνικό Νηογνώμονα.

Εξ άλλου μέχρι τον Οκτώβριο 1982 σημειώνεται ότι από ιδρύσεως του ΕΛ.Ι.Ν.Τ. είχαν οργανωθεί 41 διαλέξεις.

Εκείνη τη χρονιά αρχίζει η οργάνωση του προγραμματισμένου συνεδρίου του IMAEM για το 1984 και πραγματοποιείται η πρώτη συμμετοχή του Ινστιτούτου σε αποστολή του Υ.Ε.Ν. στην Ε.Ο.Κ., με τον γράφοντα, στο ερευνητικό πρόγραμμα, που θα λάβει αργότερα το όνομα COST 301.

Η αρχική εμπλοκή του Ινστιτούτου υπήρξε ένα ερώτημα του Υ.Ε.Ν. τι εστί V.T.S. (Vessel Traffic System). Ο γράφων έδωσε την απάντηση και έτσι του ζητήθη, να συμμετάσχει στην διακρατική Κοινοτική συνάντηση, που έγινε στις Βρυξέλλες στις 3 Φεβρουαρίου 1983. Από Κοινοτικής πλευράς κύριος εισηγητής ήταν ο κ. Roberto Salvarani. Την ελληνική επιτροπή επλαίσωσαν οι αξιωματικοί Λ.Σ. κ. Χασιώτης και κ. Τσίγλης, εκ μέρους του εφοπλιστικού Committee ο κ. Ζδούγκος και φυσικά ο γράφων, εκ μέρους του ΕΛ.Ι.Ν.Τ. Ίσως να υπήρχαν και άλλοι αλλά δεν ενθυμούμαι.

Η διάσκεψη αυτή έβαλε τις βάσεις για την ανάπτυξη μιας έρευνας με σκοπό την βελτίωση των επιπέδων ασφαλείας ναυσιπλοίας στις θάλασσες που περιβρέχουν, βασικά, τα Ευρωπαϊκά κράτη.

Κατ'αυτό τον τρόπο γεννήθηκε το Κοινοτικό, μερικώς χρηματοδοτούμενο, πρόγραμμα του COST 301 και ο γράφων έπεισε το Δ.Σ. να συμμετάσχει το Ινστιτούτο σε αυτό.

Η πρώτη συνάντηση εργασίας έγινε στις 7 και 8 Ιουλίου 1983 στη Γένοβα και στα αρχεία του Ινστιτούτου πρέπει να υπάρχει η σχετική "Εκθεση Πεπραγμένων".

Το πρόγραμμα αυτό ολοκληρώθηκε το 1986 και για την πραγματοποίηση του έργου, που είχε αναλάβει το Ινστιτούτο, εργάστηκαν, πλην του γράφοντος, οι συνάδελφοι Π. Πέρρας, τότε Πρόεδρος, Α. Λεοντό-πουλος και Ι. Παπαϊωάννου, καθώς και άλλα μέλη σαν βοηθοί.

Από την συμμετοχή αυτή το Ινστιτούτο είχε κάποιο όφελος οικονομικό αλλά το κυρίως όφελος ήταν στη φήμη του, μία και αυτό υπήρξε πρωτοπόρο στην εμπλοκή της Ελλάδος στα Ερευνητικά Κοινοτικά Προγράμματα, που μέχρι τότε ήσαν άγνωστα στον εθνικό μας και ακόμα πάρα πάνω στο ναυτιλιακό μας χώρο. Αυτό έπρεπε να έχει ήδη προβληθεί έντονα από το ΕΛ.Ι.Ν.Τ.

Στις αρχές της επόμενης χρονιάς έγινε και μία από τις πιο επιτυχημένες γιορτές, μέσα στα γραφεία μας, με την ευκαιρία της κοπής της πίτας.

Στις εκλογές του Απριλίου 1983 το Δ.Σ. απαρτίζεται από τους:

Π. Πέρρας, *Πρόεδρος*

θ. Κασσιώτης, *Αντιπρόεδρος*

Σ. Κωνσταντάτος, Γ. *Γραμματέας*

Ι. Κουϊμάνης, *Ταμίας*

Φ. Βολίκας, Κ. Φιλίππου και Ζ. Οδυσσέως, *Μέλη*.

Την περίοδο αυτή έχουμε μερικές πολύ σοβαρές και ενδιαφέρουσες εκδηλώσεις και διαλέξεις, με μεγάλη συμμετοχή μελών και φίλων, συμπεριλαμβανομένου και ενός Τεχνολογικού Συμποσίου, με εννέα ομιλητές.

Τότε γίνεται και το πρώτο πείραμα, με πρωτοβουλία του Απ. Δόμβρου, (Επιβίωση στη θάλασσα με μια πνευστή σωσσίβιο σχέδια) και έκδοση των αποτελεσμάτων υπό την αιγίδα του ΕΛΙΝΤ.

Μεταξύ 28 Μαΐου - 1 Ιουνίου 1984 πραγματοποιείται το 3ο Διεθνές Συνέδριο του Ι.Μ.Α.Ε.Μ., στο Ευγε-νεΐδιο Ίδρυμα, όπου σε δύο ή και σε τρεις καμιά φορά αίθουσες συγχρόνως εγίνοντο διαλέξεις από πληθώρα διακεκριμένων ομιλητών, Ελλήνων και ξένων.

Το Συνέδριο αυτό υπήρξε κάτι το πρωτοφανές για την εποχή εκείνη, τόσο για το μέγεθος του όσον και για την υψηλή ποιότητα των παρουσιάσεων που έγιναν.

Βέβαια ο κόπος της επιτροπής του Ινστιτούτου, που είχε αναλάβει την ευθύνη της οργανώσεως, υπήρξε πολύ μεγάλος αλλά και η ικανοποίηση της επιτυχίας ήταν ανυπολόγιστος. Είχαμε τότε αποδείξει ότι δεν ήμασταν κατώτεροι των Ινστιτούτων της αλλοδαπής και είχαμε κάνει μία πόλη σημαντική προσφορά στην ελληνική ναυτιλιακή κοινότητα. Τότε είμαστε οι πρωτοπόροι, μετά ακολούθησαν και μας μιμήθηκαν άλλοι.

Τον Απρίλιο 1985 οι εκλογές ανέδειξαν τους:

Π. Πέρρας, *Πρόεδρος*

Δ. Πετρόγγονας, *Αντιπρόεδρος*

Π. Γιάννο ύλης, *Γ. Γραμματεύς*

Π. Στάμου, *Ταμίας*

Ι. Κουϊμάνης, Δ. Θεοδωρόπουλος και Κ. Χασιώτης, *Μέλη.*

Η περίοδος αυτή ξεκίνησε πολύ καλά και πάλι με αξιόλογες εκδηλώσεις, ορισμένες στον χώρο του Ε.Β.Ε. Πειραιώς.

Λίγο αργότερα όμως προέκυψε θέμα λόγω της συμμετοχής του Προέδρου και του Αντιπροέδρου στο Δ.Σ. του τότε νεοϊδρυθέντος "Ινστιτούτου Ναυτιλιακών Μελετών - ΙΝΜΕΡ", το οποίο, κατά την κρίση της πλειοψηφίας των μελών, ήταν ανταγωνιστικό στο Ινστιτούτο μας.

Η κρίση αυτή δημιούργησε μια ένταση και οδηγηθήκαμε τότε σε νέες εκλογές, τον Μάρτιο 1986, οι οποίες ανέδειξαν τους:

Χ. Σαρηγιαννίδης, *Πρόεδρος*

Α. Τσεβάς, *Αντιπρόεδρος*

Ν. Κουλειμάνης, *Γ. Γραμματεύς*

Κ. Ταρούσης, *Ταμίας*

Γ. Ζάρβανος, Κ. Κλεονόπουλος και Β. Μπάρκα, *Μέλη.*

Τότε το ΕΛΙΝΤ μεταστεγάσθηκε και πάλι σε νέα γραφεία, επάνω από το "CITY CLUB".

Την εποχή αυτή γίνεται το δεύτερο πείραμα "Επιβίωση στη θάλασσα", με τον Α. Δόμβρο, και τα πειράματα "Ελεγχος θαλασσίας κυκλοφορίας στον Σαρωνικό - V.T.S." και "Mediterranean trials", προϊόν του ερευνητικού προγράμματος της Γεν. Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας και της Ε.Ο.Κ. COST 301, που αναφέρθηκε προηγουμένως.

Αναφερόμενος στον πρώην Πρόεδρο μας τον Χ. Σαρηγιαννίδη δεν πρέπει να λησμονήσω τις ωραίες βραδυές που μας οργάνωνε, επί σειρά ετών, στον χώρο κάτω από το διαμέρισμα του στο Ελληνικό, που είχε βαπτιστεί από τον Δόμβρο "Ο πιτσικαρισμένος νομέας".

Τέλος θα αναφερθώ και σε ένα θέμα που πολύ λίγοι γνωρίζουν, το περίφημο θέμα των "ανεμογεννητριών".

Κάποιοι αλλοδαποί είχαν έλθει σε επαφή με τον Πρόεδρο προτείνοντας να τους παράσχει το Ινστιτούτο επιστημονική και τεχνολογική κάλυψη για να επιτύχουν την εγκατάσταση ανεμογεννητριών για παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος για την Δ.Ε.Η.

Οι υπηρεσίες αυτές είχαν αποτιμηθεί σε πολλά τότε εκατομμύρια, που θα έλυναν το οικονομικό πρόβλημα του Ινστιτούτου για πολλά-πολλά χρόνια.

Λόγω του εμπιστευτικού του θέματος ο Πρόεδρος είχε εξουσιοδοτηθεί να κάνει προσωπικά κάθε απαραίτητη ενέργεια και να ενημερώνει το Δ.Σ. αναλόγως.

Η υπόθεση εκράτησε αρκετά χρόνια και την χειρίστησαν και μετ'έπειτα πρόεδροι, αλλά το αποτέλεσμα υπήρξε μηδενικό και το όνειρο ενός οικονομικά εύρωστου ΕΛΙΝΤ έσβησε άδοξα.

'Άλλες πρωτοβουλίες του τότε Δ.Σ. είναι η για πολλοστή φορά επεξεργασία του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας ΕΛΙΝΤ και η στελέχωση και δραστηριοποίηση Επιτροπών.

Στις 2 Απριλίου 1987 νέες εκλογές του Δ.Σ. αναδεικνύουν τους:

Χ. Σαρηγιαννίδης, *Πρόεδρος*
Ν. Κουλειμάνης, *Αντιπρόεδρος*
Κ. Φιλίππου, Γ. Γραμματέας
Ι. Σημαντήρας, *Ταμίας*
Ν. Καλύβας, Β. Μπάρκα και Ι. Πονσετής, *Μέλη*.

Οι δραστηριότητες συνεχίζονται και σημειώνω ότι αυτό το Δ.Σ. είχε συνεδριάσει κατά την θητεία του 38 φορές. Αυτό δεν ήταν λόγω ανικανότητας ή κακής οργανώσεως αλλά αντιθέτως γιατί έκανε πολύ έργο. Θυμάμαι την θητεία μου αυτή ως Γ. Γραμματέως, κοντά στον Χ. Σαρηγιαννίδη, καθώς και την παλαιότερη κοντά στο Ν. Κουλειμάνη από τις ευχάριστες και αποδοτικές συμμετοχές μου σε Δ.Σ.

Πολλά θεσμικά θέματα είχαν τότε μελετηθεί και λυθεί, τα οποία όμως δεν ετηρήθησαν αργότερα κι έτσι βλέπουμε ακόμα και σήμερα τα Δ.Σ. να περιδιαβάζουν σε ενέργειες, ερμηνείες καταστατικού κ.λπ., οι οποίες δεν λαμβάνουν υπ'όψη τις αποφάσεις των προηγούμενων Δ.Σ. Αυτό είναι μία κακοδαιμονία των εκάστοτε διοικήσεων του Ινστιτούτου, που διερωτώμαι πως θα μπορέσει να σταματήσει, ώστε και συνέχεια και συνέπεια να υπάρχει στις πράξεις του.

Έτσι επίσης δεν θα χάνει το ΕΛ.Ι.ΝΤ. τον δυναμικό δρόμο, που κατά καιρούς πέρνει και στη συνέχεια χάνει, λόγω αλλαγής προγραμματισμού, δραστηριότητας και στόχων, που εφαρμόζει το εκάστοτε νέο Δ.Σ.

Αλλά ας γυρίσω πίσω στην περιγραφή μου.

Το 1988 επάρθη, δυστυχώς, η απόφαση διακοπής της εκδόσεως της "Επιθεώρησης Ναυτικής Τεχνολογίας". Αντικατεστάθη από τον "Ετησία έκδοση", που εβάστηξε μέχρι και το 1992, οπότε εσταμάτησε και αυτή. Έκτοτε κυκλοφορούν οι "Σελίδες", με βασική φροντίδα του εκάστοτε Γ. Γραμματέως και του Γ. Βελέντζα.

Τον Απρίλιο 1989 οι εκλογές του Δ.Σ. αναδεικνύουν τους:

Κ. Φιλίππου, *Πρόεδρος*
Α. Λεοντόπουλος, *Αντιπρόεδρος*
Ι. Κολλιγιάνης, Γ. Γραμματέας
Ι. Παπαϊωάννου, *Ταμίας*
Μ. Δαμίγος, Ι. Πονσετής και Δ. Κάβουρας, *Μέλη*.

Την περίοδο αυτή, που σαν Πρόεδρος πλαισιώθηκα από ένα ικανότατο Συμβούλιο, την θυμάμαι με συγκίνηση.

Ο Ι. Κολλιγιάνης, οργανωτικός και σταθερός, σαν παλαιός αξιωματικός του Π.Ν., ήταν ένας αποδοτικός συνεργάτης. Επίσης ο Ι. Παπαϊωάννου υπήρξε ο ικανότερος ταμίας που εγώ ποτέ εγνώρισα.

Την περίοδο αυτή σταθμός ήταν:

- Η έκδοση του ετήσιου τόμου
- Το τριήμερο Διεθνές Συνέδριο "Fire Safety of Ships", τον Μάιο 1989, με παρουσίαση 27 ομιλιών, από, κυρίως, αλλοδαπούς ομιλητές, ειδικούς στα θέματα πυρασφαλείας και την έκδοση δύο τόμων πρακτικών.
- Το πέμπτο Διεθνές Συνέδριο του ΙΜΑΕΜ "Congress on Marine Technology, Athens 1990", στο Ξενοδοχείο Intercontinental, από τις 28 έως τις 31 Μαΐου.

Την οργάνωση την ανέλαβε ΙΟμελής επιτροπή από μέλη μας με πρόεδρο τον Ι. Κολλινιατή.

Κατά το Συνέδριο αυτό παρουσιάσθηκαν 134 διαλέξεις, χωρισμένες σε ενότητες, στις οποίες προήδρευσαν 22 μέλη μας και τρεις αλλοδαποί. Πρακτικά των διαλέξεων εδημοσιεύθησαν σε ένα μεγάλο τόμο. Είκοσι χορηγοί εστήρηξαν την εκδήλωση αυτή.

- Μία διήμερη συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης, με θέμα "Η ασφάλεια των Ε/Γ - Ο/Γ πλοίων στον Ελλαδικό χώρο".
- Μία Δημοσία Συζήτηση, με θέμα "Πλοία νέας τεχνολογίας για το Αιγαίο, προοπτικές και προβλήματα".
- Πέντε διαλέξεις.

Σημειώνεται ότι για την πραγματοποίηση των ανωτέρω δραστηριοτήτων 65 μέλη μας είχαν δώσει την βοήθεια τους.

Εξ αλλού, ο γράφων, έλαβε μέρος τον Φεβρουάριο 1990 στη Νεάπολη, στο "Intercontinental Conference on VTS in the Mediterranean".

Στον απολογισμό των πεπραγμένων του υπ'εμέ Δ.Σ., του Απριλίου 1991, αναφέρω ιδιαίτερα τα ονόματα των κ. Κάβουρα και Δαμίγου για την βοήθεια τους στην Γραμματεία, τον κ. Πονσετής για τις ώρες που διέθεσε για να μας προγραμματίσει τον Η/Υ, που είχαμε τότε αποκτήσει, τον κ. Παπαϊωάννου για το τακτικό ταμείο που εδημιούργησε και την νομιμοποίηση που μας έκανε με την εφορία, τον κ. Λεοντόπουλο για το έργο του στο συνέδριο "Πυρασφαλείας", τον κ. Κολλινιατή για το έργο του στο συνέδριο του Ι-ΜΑΕΜ και την ανοικτή συζήτηση με τα "Πλοία νέας τεχνολογίας" και βέβαια τον άοκνο και πιστό Γ. Διευθυντή μας Γ. Βελέντζα καθώς και την τότε Γραμματέα μας κ. Καλούλη.

Επιπλέον όμως γίνεται ιδιαίτερη μνοία των μελών κ. Ταρούση, Ρωμανού, Σαρηγιαννίδη, Ζούππα, Χαλκιά-πουλου και άλλων, που αφανώς εβοήθησαν το έργο του Ινστιτούτου εκείνη την διετία.

Είκοσι δύο δωρητές τότε εστήριξαν το Ινστιτούτο με το ποσόν των 5.165.000 δρχ. ενώ ο τζίρος που είχε κάνει κατά την χρήση εκείνη ήταν 18.000.000 δρχ.

Σύμφωνα με στοιχεία που επήρα από τη Γραμματεία μας τα έσοδα από το Συνέδριο "Fire safety of ships" ήσαν 3.828.743 δρχ. και από το "ΙΜΑΕΜ 1990" 4.483.700 δρχ.

Σύμφωνα με απολογισμό του Απριλίου 1990 το ΕΛΙΝΤ είχε καθαρό πλεόνασμα 2.021.369 δρχ. ενώ τον Απρίλιο 1991, 1.320.719 δρχ.

Στον ίδιο απολογισμό όμως έγγραφα:

"Έχει παρατηρηθεί στο παρελθόν ότι πολλές φορές, το νέο Δ.Σ. που προκύπτει από τις εκλογές, προβληματίζεται για τις δραστηριότητες του Ινστιτούτου και ανατρέπει αποφάσεις, που έχει πάρει το απερχόμενο Δ.Σ., πολλές φορές πάγιας μορφής, χωρίς βαθύτερη σκέψη ως προς τον λόγο που αρχικά είχε πρυτανεύσει στη λήψη της αποφάσεως αυτής. Προτείνεται όπως κάθε νέο Δ.Σ. χωρίς βέβαια να αναχε-τίζει δημιουργικούς οραματισμούς, να σταθμίζει πολύ σοβαρά τις αποφάσεις του προηγούμενου ή προηγούμενων, έτσι ώστε να μην εμφανίζεται το ΕΛ.Ι.Ν.Τ. ως ανακόλουθο και να εξασφαλίζεται η δημιουργία συνεχείας και σοβαρότητας".

'Άλλες δραστηριότητες περιελάμβαναν συμμετοχή μελών σε συσκέψεις κ.λπ. με την ΕΑΝΤ, ΕΛΟΤ, ΕΟΚ και ΙΜΟ.

Στον κοινωνικό τομέα το ΕΛΙΝΤ έκανε έξη δεξιώσεις και γεύματα.

Μέσα σε όλες τις άλλες δραστηριότητες, αντίξοες συνθήκες που αφορούσαν το CITY CLUB μας ανάγκασαν να αναζητήσουμε νέαν στέγη. Έτσι μέσα στη ζέστη του καλοκαιριού 1990 έγινε η μεταφορά μας στα γραφεία που ευρίσκεται το Ινστιτούτο μέχρι σήμερα, στην οδό Λεωσθένους.

Η καλή αυτή περίοδος είχε και τις δυσκολίες της προς το τέλος της θητείας του Δ.Σ., που εδημιούργησαν μεγάλη αναταραχή στα Μέλη, πολύ πονοκέφαλο στο Δ.Σ., δραστηριοποίηση των Ελεγκτικών Οργάνων ΕΛ.Ι.Ν.Τ., και σε μένα προσωπικά πολύ στενοχώρια. Επειδή τα γεγονότα αυτά είναι σχετικώς πρόσφατα και οι περισσότεροι θα τα ενθυμούνται δεν θέλω να επεκταθώ περαιτέρω, πιστεύω όμως ότι ένας λόγος της ανωτέρω αναταραχής υπήρξε οι αλόγιστες και μη καταστατικά στέραιες αποφάσεις κάποιων προηγούμενων Δ.Σ. ή Γ. Συνελεύσεων.

Το μετέπειτα ιστορικό φέρνει ως Πρόεδρος τον Α. Δόμβρο, το 1991, και στη συνέχεια Ι. Κολλιριάτη, το 1993. Δυστυχώς η θητεία του Δ.Σ. αυτού διεκόπη απότομα, ένα χρόνο περίπου πριν τη λήξη της, λόγω διαφωνίας και παραιτήσεως ορισμένων μελών του.

Το ύφος της Γ. Συνελεύσεως που ακολούθησε όλοι ελπίζουμε να μην επαναληφθεί.

Εδώ κανονικά έχει ήδη τελειώσει ο δικός μου "Περίπλους" του βίου του Ινστιτούτου, μια και βασικά αποσύρθηκα από τα Διοικητικά Όργανα του ΕΛΙΝΤ, εκτός μιας θητείας ως Πρόεδρου της Ελεγκτικής Επιτροπής, για την περίοδο 1993-94 και μίας ως Προέδρου της Συμβουλευτικής, την περίοδο 1994-96.

Επίσης είχα την ευκαιρία να εκπροσωπήσω το Ινστιτούτο στην Βάρνα στις 18 Νοεμβρίου 1993, μαζί με τους συναδέλφους Π. Πέρρα, Α. Μαθαίου και την Ζ. Οδυσσέως, σε Γεν. Συνέλευση του Ι.Μ.Α.Μ. και στη συνέχεια να ασχοληθώ, ιδιαίτερα μαζί με τον Α. Μαθαίου, στην εκπόνηση του Καταστατικού του Οργανισμού αυτού, που υπεβλήθη στο Δ.Σ. του ΕΛ.Ι.Ν.Τ. στις 20 Δεκεμβρίου 1993.

Στην έκτακτη Γεν. Συνέλευση της 17 Μαρτίου 1994 παρουσίασα, σαν Πρόεδρος της, την έκθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής και λίγο αργότερα συμμετείχα με εισήγηση μου στο (XI SORTA SYMPOSIUM), τον Μάιο 1994 στο Dubrovnik, χωρίς όμως να πάω ο ίδιος, λόγω της πολεμικής κρίσεως στην περιοχή.

Τελειώνοντας θέλω να επισημάνω ένα σημείο που αξίζει να εξαρθεί και να προβάλλεται από τα μέλη του με υψηλότητα. Το Ινστιτούτο δημιουργήθηκε και εδραιώθηκε σε μία περίοδο που οι δραστηριότητες του ήταν πρωτόγνωρες στην Ελλάδα. Κανένα πνευματικό ή επαγγελματικό ίδρυμα ή σωματείο δεν εστή-ριζε τις ναυτιλιακές/ναυπηγικές και συναφείς τεχνολογικές δραστηριότητες του τόπου και της μεγάλης μας ναυτιλίας.

Το ΕΛ.Ι.Ν.Τ. υπήρξε το πρωτοπόρο και άνοιξε τους δρόμους, προς τα εθνικά και διεθνή fora, προς τον Ι.Μ.Ο., την τότε Ε.Ο.Κ. και σήμερα Ε.Ε., κ.λπ.

Το Ινστιτούτο έφερε τις ενημερωτικές και επιστημονικές διαλέξεις στο ναυτιλιακό χώρο, τα διεθνή συνέδρια και τις ημερίδες προβληματισμού, την συμμετοχή σε διεθνή ναυτικο-τεχνολογικά συνέδρια και επιτροπές και το πολύ σημαντικό, τα ερευνητικά προγράμματα της τότε Ε.Ο.Κ. Όλα αυτά άνοιξαν τους δρόμους σε άλλους φορείς, σε πληθώρα μάλιστα σήμερα, ενώ η συμμετοχή του ΕΛ.Ι.Ν.Τ. στις δραστηριότητες αυτές εμφανίζεται να κάμπτεται.

Είναι δυστύχημα βέβαια που το κράτος και οι εφοπλιστικοί και οι άλλοι ναυτιλιακοί φορείς δεν αγάλισαν με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη και αγάπη τις προσπάθειες του, ώστε η ακτινοβολία του έργου του να είναι μεγαλύτερη. Το όφελος για τη ναυτιλία μας, το επιστημονικό και τεχνολογικό υπόβαθρο αυτού του τόπου θα ήταν πολύ μεγάλο.

Ελπίζω ότι το εγγύς μέλλον θα εύρει το Ινστιτούτο σε δική του στέγη, με έντονες και καθοριστικές δραστηριότητες στο χώρο του και με διεθνή την ακτινοβολία του.

Με όραμα τις ανωτέρω ελπίδες, με την ευκαιρία της εικοσιπενταετίας, και σαν μικρή μου συμβολή στο μέλλον, edώρησα μέρος της τεχνικής βιβλιοθήκης και αρχείου μου στο Ινστιτούτο, για να αποτελέσει έναν πυρήνα αναπτύξεως, ενός χώρου μαθήσεως, έρευνας και αναδρομής στην ναυτική τεχνολογία. Ελπίζω ότι και άλλοι συνάδελφοι θα ακολουθήσουν και θα εμπλουτίσουν την βιβλιοθήκη και ότι η διοίκηση του Ινστιτούτου θα ενισχύσει έμπρακτα την προσπάθεια αυτή.

Το τελευταίο και νυν Δ.Σ., υπό τον Πρόεδρο του Απόστολο Παπανικολάου, έχει ήδη επιτελέσει, κατά την τελευταία τριετία, άξιο έργο. Του εύχομαι καλή ολοκλήρωση των προσπαθειών του, με όραμα και μέλλον.

θα είναι καθήκον αυτού του Δ.Σ. να αφήσει στους διαδόχους του ένα σφραγισμένο ΕΛ.Ι.Ν.Τ. και να προετοιμάσει την ομαλή διαδοχή του, που να αποτελείται από άτομα που το αγαπούν, πιστεύουν ότι προσφέρουν έργο πολύτιμο και αποβλέπουν να εορτασθούν τα τριακοστά και πενήνηκοστά γεννέθλια του.

23.07.1997